

hinanden. Saa snart der er et eller andet Punkt, hvor en enkelt Arbejder arbejder under en ugunstigere Tarif end de andre, vil han øjeblikkelig komme og tilmelde sin Arbejdsgiver: Her er du ikke paa Højde med, hvad der gives alle andre Steder, der maa betales det samme. Og saaledes gaar det i Virkeligheden, at saa at sige samtlige disse Kontrakter ere ens affattede. Der er saamænd ingen Anledning for den enkelte Arbejder til at sætte sig hen og studere dem meget nøje og paa Grundlag deraf rejse Stridsspørgsmaal. Jeg er fuldt overbevist om, at saaledes som hele dette Forhold er ordnet, maa det siges at være fuldt betryggende for Arbejderne.

Jeg kommer dernæst til det sikkert mest betydende af det ærede Medlems Ændringsforslag, Forslag Nr. 11 til § 9, som gaar ud paa, at Arbejdslønnen maa i intet Tilfælde være lavere, end den i vedkommende Arbejdssag gældende Tarif fastsætter, eller lavere end den paa vedkommende Egn gangse Arbejds løn for tilsvarende Arbejde. Ligeledes skal Arbejdstiden være som fastsat i Fagets Tarif eller som den gældende paa vedkommende Egn. Det ærede Medlem henpegede paa, at ved Sagens første Behandling havde den højt-ærede Indenrigsminister hævdet, at vi manglede den Tarif, den gangse Arbejds løn, den gangse Arbejdstid, der skulde tjene som Basis for en Lovgivning som den af det ærede Medlem her paakrævede, og det ærede Medlem hævdede, at dette var urigtigt, vi havde en saadan Basis. Heri mener jeg nu rigtignok, at det ærede Medlem ikke har Ret. Jeg kender jo ogsaa saare vel det statistiske Materiale, hvortil det ærede Medlem henviser, altsaa de Opgivelser, der foreligge fra henholdsvis Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, og nu er det saa, at der er i alt væsentligt ret god — ret god — Overensstemmelse mellem de saaledes foreliggende Oplysninger, men det ærede Medlem kan være ganske overbevist om, at i det Øjeblik disse Oplysninger skulle tjene som Basis for Fastsættelsen af en Pristarif, vilde der komme til at foreligge en meget væsentlig Uoverensstemmelse. I de forskellige Egne af Landet ere Forholdene saadanne, at man, uden at det kan foreholdes, at man griber fejl, kan anføre meget stærkt varierende Tal, og der er da ogsaa paa forskellige Punkter ret væsentlige Variationer mellem Opgivelserne fra henholdsvis Landbo- og Husmandsforeningerne. Altsaa, hvis et saadant Materiale skulde tjene som Grundlag

for Fastsættelsen af Tarif, Arbejdstid o. s. v., vilde man øjeblikkelig se, at det vilde være overordentlig vanskeligt at naa til et Resultat, hvorom de forskellige Parter være enige. I øvrigt er der nogen Anledning til i denne Forbindelse at minde om, at saaledes som Forholdene i Øjeblikket foreligge, er det Krav, som det ærede Medlem rejser, paa Forhaand fyldestgjort, fordi Arbejdslønnen for de udenlandske Arbejdere er højere, end den er for de indenlandske. Hvis det ærede Medlem vil se paa Opgivelserne i Statistiske Meddelelser, Side 11, og sammenholde dem med dem, der findes i Bilagene til det foreliggende Lovforslag, Tillæg A. Sp. 3145, vil han se, at medens Gennemsnitslønnen for de kvindelige indenlandske Arbejdere i Foraar og Sommer — og det er jo det, vi særlig skulle holde os til — er angiven til 1 Kr. 60 Øre, er Gennemsnitsudgiften for Arbejdsgiveren til de udenlandske kvindelige Arbejdere 2 Kr. 35 Øre, altsaa meget betydelig højere. Det er et Forhold, der finder sin naturlige Forklaring i de Aarsager, jeg tillod mig at henvise til ved Sagens første Behandling, hvor jeg hævdede, at disse Arbejders Rejseudgifter og de forskellige Momenter, der repræsentere en naturlig Beskyttelse for de danske Arbejdere, bevirke, at Arbejdsudgifterne komme væsentlig op. Og realiter er Arbejdsgiverens Udgift til disse udenlandske Arbejdere endnu højere, end her staar anført, fordi man ikke har noget talmæssigt Udtryk for, hvad det koster Arbejdsgiverne at holde disse udenlandske Arbejdere i flere Maanedes, hvor de i og for sig ikke have Brug for dem, og hvor det kniber at skaffe Arbejde til dem. — Og hvad saa angaar de mandlige Arbejdere, vil det ærede Medlem se, at i de Statistiske Meddelelser opgøres Daglønnen for indenlandske Arbejdere i Foraaret og Sommeren til 2 Kr. 35 Øre, hvor Arbejdsgiverens gennemsnitlige Udgift til de udenlandske Arbejdere er 2 Kr. 70 Øre. Og her er endnu et Moment, man maa nævne, naar disse Tal skulle kunne sidestilles med fuld Føje, og det er, at de Statistiske Meddelelser omhandle Foraar og Sommer, men her omhandles 180 Arbejdsdage. Enhver vil se, at vi her strække os et Stykke ind i Efteraaret, hvor Daglønnen ifølge Statistiske Meddelelser er lavere, saa at i Virkeligheden er denne Sammenstilling af Tallene ugunstig for en Paavisning af, hvad de udenlandske Arbejdere koste Arbejdsgiverne mere end de hjemlige.